

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie

III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący SSA Jolanta Hawryszko (spr.)

Sędziowie SSA Anna Polak

SSA Romana Mrotek

po rozpoznaniu 24 kwietnia 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy R. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o podstawę wymiaru składek

na skutek zażalenia R. D. na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11 grudnia 2012 r., sygn. akt VI U 1601/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z 11 grudnia 2012 r. w sprawie R. D. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. o podstawę wymiaru składek odrzucił apelację. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że wyrokiem z 17 października 2012 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił odwołanie R. D. od decyzji z 9 sierpnia 2012 r. ustalającej wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia dla osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą; 7 listopada 2012 r. pełnomocnik ubezpieczonego złożył nieopłaconą apelację nie wskazując wartości przedmiotu zaskarżenia; zarządzeniem doręczonym 16 listopada 2012 został zobowiązany do uzupełnienia braków w terminie 7 dni poprzez uiszczenie opłaty i wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia; 26 listopada wpłynęło do sądu potwierdzenie uiszczenia opłaty od apelacji, jednakże nie został uzupełniony drugi brak apelacji (wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia). Na podstawie art. 370 k.p.c. sąd odrzucił apelację ponieważ, stosownie do art. 368 § 2 k.p.c. w sprawach o prawa majątkowe w apelacji należy wskazać wartość przedmiotu zaskarżenia.

Zażalenie na postanowienie złożył profesjonalny pełnomocnik R. D. wnioskując o jego uchylenie oraz o zasądzenie od przeciwnika na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania. Skarżący wskazał, że w terminie zakreślonym przepisami procedury cywilnej złożył apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 17.10.2012 r. Następnie, wezwany do uzupełnienia braków formalnych uiszczył w oznaczonym terminie kwotę 30 zł tytułem opłaty od apelacji. Apelacja, jako wniesiona w przepisowym terminie powinna zostać rozpoznana.

Sąd Apelacyjny w S. rozważył zażalenie i uznał, że nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd okręgowy w treści uzasadnienia wprost wskazał, że odrzucił apelację ponieważ nie uzupełniono braku formalnego polegającego na wskazaniu wartości

przedmiotu zaskarżenia. Skarżący nie odniósł się do tej kwestii natomiast argumentował, że uiszczając opłatę od apelacji usunął brak formalny. Zatem faktem jest, że brak formalny w postaci wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia nie został usunięty, a to uzasadniało zastosowaną sankcję procesową. Należy przy tym zauważyć, że oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia ma na celu wyznaczenie zakresu zaskarżenia dla eliminacji możliwości dowolnego ich określania w poszczególnych stadiach procesu dla potrzeb dopuszczalności dalszego zaskarżenia i funkcja ta dotyczy również spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych. Dlatego też w art. 368 § 2 k.p.c. jednoznacznie wprowadzono obowiązek oznaczania w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o prawa majątkowe. Sąd okręgowy zatem słusznie dążył do wyegzekwowania tego obowiązku. Orzecznictwo w zakresie stosowanie wskazanego przepisu jest utrwalone (patrz: uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 29 lipca 2003 r. III PZP 10/03, OSNP 2004 Nr 3, poz. 43, uchwała Sądu Najwyższego z 7 lipca 2005 r., II UZP 7/05, OSNP 2005 Nr 24, poz. 396, Postanowienie Sądu Najwyższego z 26 czerwca 2012 r., II UZ 25/12)

W konsekwencji przedstawionej oceny Sąd Apelacyjny na podstawie art. 397 k.p.c. w związku z art. 385 k.p.c. oddalił zażalenie.